

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/279/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111200213
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4111200213.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: Y. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. Y., L. X/B, zast. JUDr. Mariánom Slosjárom, advokátom so sídlom Banská Bystrica, Kláry Jarunkovej 2, proti odporcovi: Blanco M&M, s. r. o. so sídlom Veľké Lovce 481, IČO: 44 058 349, zast. GARANT PARTNER legal, s. r. o. so sídlom Bratislava, Koceľova 9, IČO: 36 856 380, o zaplatenie 257,30 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 24. apríla 2012, č. k. 16C/177/2011-113, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa priznal K.. J. G., Z.., bydliskom: L. XX, XXX XX N., znalcovi v odbore: Textilie, znalečné za Znalecký posudok 3/2012 v sume 208,53 eura. Ďalším výrokom uložil učtárni Okresného súdu Nitra, aby po právoplatnosti tohto uznesenia vyplatila znalcovi K.. J. G., Z.., bydliskom: L. XX., XXX XX N., znalečné v sume 208,53 eura, a to tak, že sumu 50 eur vyplatí zo zálohy (preddavku) na trovy dôkazu zloženej účastníkom konania z položky D14b - 24/10 a sumu 158,53 eura vyplatí z rozpočtových prostriedkov Okresného súdu Nitra, to všetko na účet znalca vedený vo U. pobočka N., číslo účtu: XXXXXXXXXXX, kód banky: XXXX, konštantný symbol: XXXX. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 139 ods. 2 OSP, § 2 ods. 4, § 16 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 3 ods. 1, § 5 písm. b), § 14 ods. 3 písm. a), b), § 16 ods. 1, 2, 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 491/2004 Z. z. o odmenách, náhradách výdavkov a náhradách za stratu času pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Po preskúmaní spisového materiálu súd prvého stupňa zistil, že znalec si nevyúčtoval znalečné úplne v súlade s ustanoveniami citovaného zákona, vyhláškou, podaným znaleckým posudkom a skutočnosťami, vyplývajúcimi zo súdneho spisu, a preto znalcovi priznal znalečné v sume 208,53 eura pozostávajúce z hodinovej odmeny podľa § 3 ods. 1 vyhlášky za 12 hodín (á =13,28 eura) - z toho: 6 hodín - preštudovanie spisu (nie prvotné), 2 hodiny - miestne šetrenie, 4 hodiny - spracovanie znaleckého úkonu - v sume 159,36 eura, z paušálnych výdavkov spolu v sume 11,58 eura podľa § 14 ods. 3 písm. a) vyhlášky - 3 vyhotovenia znaleckého posudku (á = 2,66 eura) - 7,98 eura a podľa § 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky - 36 ČB vyhotovení listu A4 (á = 0,1 eura) - 3,60 eura, z hotových výdavkov podľa § 16 ods. 1 vyhlášky za poštovné v sume 3,40 eura a znalečného zvýšeného o DPH vo výške 20% zo základu 170,94 eura v sume 34,19 eura. Súd prvého stupňa znalcovi na znalečnom nepriznal sumu 47,82 eura s DPH k predmetnej sume a to za výdavky spojené s činnosťou konzultanta, nakoľko zo znaleckého posudku a ani z dokladov, ktoré znalec súdu predložil, žiadny takýto výdavok nevyplýval, a teda ho súd nemal nijako za preukázaný. Súd taktiež nepriznal znalcovi DPH z poštovného, keďže poštovné je oslobodené od DPH. Na záver uviedol, že dôvody, pre ktoré viazal vykonateľnosť až na právoplatnosť rozhodnutia, spočívajú najmä v právnej istote subjektu - v tomto prípade súdu, ktorý je povinný vyplatiť znalcovi znalečné.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V súvislosti s počtom hodín uplatnených znalcom a ich rozdelením namietal, že takto uplatnený počet hodín je v rozpore s ustanovením § 3 ods. 2 písm. a) zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov a taktiež v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko nebolo možné, aby znalec študoval súdny spis 6 hodín. Tento čas považoval za neprimerane dlhý, predovšetkým s poukazom na rozsah súdneho spisu. Navyše mal za to, že časť súdneho spisu nevyhnutne potrebná na vypracovanie znaleckého posudku, ako aj samotný obsah celého súdneho spisu, nebol natoľko obsažný, aby ho znalec študoval 6 hodín. Okrem toho namietal aj priznanú hodinovú odmenu za 2 hodiny určené znalcom na miestne zisťovanie. K tejto časti odmeny uviedol, že znalcom bol dodaný celý oblek na posúdenie, pričom sa jednalo o jeden kus obleku. Z tohto dôvodu bol toho názoru, že nebolo potrebné robiť žiadnu miestnu obhliadku mimo sídla znalca. Poukázal tiež na rozsah strán posudku, na základe ktorých ustálil, že nebolo potrebné a pravdepodobne ani možné, aby znalec skúmal predložený oblek dve hodiny. Rovnako ako predchádzajúce preštudovanie spisu v trvaní 6 hodín, ani miestne zisťovanie v trvaní 2 hodín, boli podľa navrhovateľa zo strany znalca nepreukázané. Vzhľadom na rozsah strán znaleckého posudku spochybnil aj rozsah 4 hodín znalcom uplatnených na vyhotovenie posudku, ktoré okrem iného považoval aj za znalcom nepreukázané.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril odporca, ktorý súhlasil s tým, že 6 hodín strávených štúdiom súdneho spisu je vzhľadom na rozsah súdneho spisu neprimerane dlhý čas.

Okrem odporcu sa k odvolaniu navrhovateľa písomne vyjadril aj znalec, ktorý vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že namietaná doba na preštudovanie spisu v rozsahu 6 hodín je podmienená nutnosťou opätovného, t.j. nie jednorazového štúdia spisových materiálov, ktoré odzrkadľovali nielen spor medzi navrhovateľom a odporcom, ale z ktorých bolo potrebné veľmi pozorne a zodpovedne vyhľadať a zvážiť všetky relevantné informácie, vrátane podmienok a okolností už predtým vykonávaného znaleckého posudku. Dodal, že opätovné vynaloženie času bolo podmienené aj skutočnosťou, že ako prvý a samotný bol k dispozícii spis, a až následne bola doručená časť posudzovaného výrobku, čo znamená potrebu práce aj so spisom. Navyše, nezanedbateľnou bola podľa neho aj skutočnosť, že znalecký výkon bolo potrebné vykonať opätovným a podrobnejším skúmaním celého výrobku, a to aj so súhlasom navrhovateľa, pretože došlo k vykonaniu nevyhnutných zásahov. Vzhľadom na uvedené zdôraznil, že skutočný rozsah hodín práce so spisom bol ešte výrazne väčší, ako je napísané vo vyúčtovaní znaleckého úkonu. Následne uviedol, že obdobné je to aj ohľadom rozsahu hodín skúmania reklamovaného výrobku. Mal za to, že v tomto konkrétnom prípade sa nielenže ukázalo to, že na posudzovanie je potrebné doplniť časť posudzovanej veci, t.j. vrátiť sa k posudzovaniu, ale aj bolo potrebné vykonať nevyhnutné nevratné zásahy. Pritom aj uvedené zásahy boli vykonané takým spôsobom a na takých miestach, aby samotné neboli ďalšou dodatočnou príčinou znehodnotenia výrobku a boli k nemu šetrné. K poslednej námietke, týkajúcej sa rozsahu času stráveného spracovaním znaleckého posudku, uviedol, že rozsah práce nad materiálom nie je závislý len a jedine od množstva textu, ale aj od jeho obsahu a skutočností, ktoré daný obsah podmieňujú a formujú. Okrem toho dodal, že formovanie znaleckého posudku nie je len vecou výsledného čistého textu, ale týka sa aj poznámok a štúdia súvisiacich odborných informácií. Záverom poukázal na to, že predmetné znalecké posudzovanie nepatrilo medzi jednoduché a to ani z pohľadu odborného hľadiska, ani z pohľadu skutočností, že je následné, t.j. druhé v poradí. Obe tieto skutočnosti si vyžiadali zvlášť pozorný a až úzkostlivo odborne opatrný prístup pri vykonávaní posudzovania, získavaní jednoznačných výsledkov a formovaní záverov.

Vo veci rozhodol vyšší súdny úradník Okresného súdu Nitra. Sudca súdu prvého stupňa predložil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu podľa ustanovenia § 374 ods. 4 OSP s vyjadrením, že sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, ako aj s priznanou odmenou a považuje ho za správne. K dôvodom odvolania navrhovateľa uviedol, že nesúhlasí s jeho tvrdením o nemožnosti štúdia spisu v rozsahu 6 hodín znalcom z dôvodu, že znalec sa musel s danou problematikou oboznámiť, taktiež na vypracovanie znaleckého posudku, aj keď v rozsahu 7 strán, bol potrebný patričný čas, ktorý si znalec určil, a to v rozsahu 4 hodín. Dodal, že znalcom vyúčtovanú odmenu považoval za primeranú aj vzhľadom na nepriznanie odmeny v rozsahu 47,82 eura + DPH.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne, preto ho podľa § 219 OSP potvrdil.

Podľa § 127 ods. 1 prvej a druhej vety OSP, ak závisí rozhodnutie od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, ustanoví súd po vypočutí účastníkov znalca. Súd znalca vyslúchne; znalcovi môže tiež uložiť, aby posudok vypracoval písomne.

Podľa § 139 ods. 2 prvej a druhej vety OSP, ak bol podaný znalecký posudok, vzniká právo na náhradu hotových výdavkov, náhradu za stratu času a na odmenu (znalečné). Osobitný zákon ustanovuje, komu sa znalečné vypláca.

Znalec má za podanie posudku právo na odmenu podľa ustanovených sadzieb a to ustanovených vyhláškou č. 491/2004 Z. z. Výšku znalečného určí orgán, ktorý znalca pribral a tu treba vychádzať zo zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov a vyhlášky č. 491/2004 Z. z. o odmenách, náhradách výdavkov a náhradách za stratu času pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov. O odmene znalca a o náhrade vzniknutých výdavkov má súd rozhodnúť bez priehov po podanom vyúčtovaní, a to nezávisle na skončení vecí, v ktorej bol posudok vykonaný. Po právoplatnosti rozhodnutia o nárokoch znalca sa priznaná odmena vypláca. Odmena sa určí podľa stupňa odbornosti potrebného na vykonanie úkonu a podľa množstva účelne vynaloženej práce. Odmena sa môže primerane krátiť, ak úkon nebol vykonaný riadne alebo v určenej lehote.

V predmetnej veci súd prvého stupňa uznesením zo dňa 23. novembra 2011, č. k. 16C/177/2011-86 v spojení s uznesením zo dňa 13. decembra 2011, č. k. 16C/177/2011-90 pribral do konania K.. J. G., bytom L. XX, N., znalca z odboru textilie za účelom vypracovania znaleckého posudku na posúdenie kvality podšívky obleku, zistenie, či poškodenie obleku praním mohlo byť spôsobené kvalitou výstuže, určenie rozdielu v čistení, ak je na odevu symbol P v krúžku a P v krúžku podčiarknuté, ako aj zodpovedanie otázky, či môže teplota v pracovnom stroji pri zachovaní postupu čistenia odporúčaného výrobcom ovplyvniť odev do takej miery, že ho poškodí, ako udáva navrhovateľ, aj napriek tomu, že v zmysle symbolu uvedeného na odevu je povolené žehlenie na 150 stupňov Celzia. Okrem toho, súd prvého stupňa určil znalcovi povinnosť zodpovedať na otázku, či zodpovedá označenie spôsobu čistenia výrobcom na obleku, kvalite materiálu, z ktorého je oblek vyrobený, či bol pri čistení obleku použitý správny postup čistenia, ktorý deklaruje výrobca a ak áno, z akého dôvodu nastalo poškodenie obleku a či mohol odporca predísť poškodeniu obleku. Poslednou otázkou súd prvého stupňa žiadal znalca odpovedať na otázku, aká bola hodnota obleku v čase, keď bol daný na vyčistenie. Po vypracovaní znaleckého posudku napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol o odmene znalca.

Z citovaného ustanovenia § 139 ods. 2 OSP vyplýva, že ak bol podaný znalecký posudok, vzniká právo na znalečné. Z uvedeného vyplýva, že znalec má vždy nárok na odmenu za vykonanie znaleckého posudku a jej rozsah závisí od stupňa odbornosti potrebného na vykonanie úkonu t.j. zákonom daná možnosť zvyšovania hodinovej tarify, ako aj od množstva účelne vynaloženej práce, t.j. počtu hodín. Pri vyúčtovaní za znalecký posudok je preto potrebné prihliadať k tomu, či znalec spracoval znalecký posudok v súlade s úlohou, ktorá mu z uznesenia o ustanovení znalca vyplynula, a či ním požadované vyúčtovanie bolo v súlade s platnými právnymi predpismi.

Odvolací súd po tom, čo sa oboznámil s obsahom spisu a prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, pretože znalcovi, ktorý podal znalecký posudok, vzniklo právo na náhradu hotových výdavkov, na náhradu za stratu času a na odmenu v zmysle § 139 ods. 2 OSP. Súd prvého stupňa správne postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami zák. č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov a vyhl. č. 491/2004 Z. z. o odmenách, náhradách výdavkov a náhradách za stratu času pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, výšku znalečného správne vyčíslil a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil, preto sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a s poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP (v znení účinnom od 15. 10. 2008)

sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval, pričom dôvody uvádzané navrhovateľom odvolací súd považoval za nepreukázané a právne irelevantné.

Na zdôraznenie správnosti odvolací súd dodáva, že pri posudzovaní rozsahu hodín účelne vynaložených na vypracovanie znaleckého posudku nemožno brať do úvahy kvantitu spisu, či znaleckého posudku, ale kvalitu a odbornú stránku spracovania znaleckého posudku, ako aj jeho vypracovanie v súlade so zadaním a v určenej lehote.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.